

Resumé

Tématem předkládané práce je původem anglosaský trestně-procesní institut dohody o vině a trestu, který se v posledních desetiletích stal fenoménem trestního řízení v mnoha zemích s kontinentálním typem právní kultury. Tento alternativní způsob řešení trestních věcí zjednodušeně spočívá v možnosti státního zástupce uzavřít dohodu o vině a trestu s obviněným, pokud obviněný za určitých podmínek přizná spáchání skutku a souhlasí s navrženým trestem. Při pohledu na zahraniční, ale i tuzemskou odbornou literaturu je možné bez nadsázky konstatovat, že dohoda o vině a trestu je kontroverzním institutem. Na jedné straně stojí její zastánci, jejichž nejsilnějším argumentem ve prospěch dohod je zrychlení a zjednodušení trestního řízení. Na druhé straně stojí jejich odpůrci, kteří se odvolávají především na flagrantní nesoulad tohoto institutu se základními zásadami kontinentálního trestního řízení. Tato práce v první části zkoumá dohody v trestním řízení v obecné rovině, přičemž se soustředí na jejich vznik, historický vývoj a jednotlivé základní podoby, ve kterých se dohody v trestním řízení ve světě vyskytují. Zvláštní část je pak věnována právní úpravě institutu dohody o vině a trestu v České republice, která byla do českého právního řádu zavedena novelou trestního řádu č. 193/2012 Sb., účinnou ode dne 1. září 2012 a obdobnému institutu ve Švýcarsku - zkrácenému řízení - které bylo zavedeno spolu s novým švýcarským trestním řádem účinným od 1. ledna 2011. Autor této práce jednak oba instituty kriticky zkoumá samostatně, následně je vzájemně srovnává a upozorňuje na nedostatky a jejich slabá místa. Cílem této práce je položit argumenty ve prospěch a neprospěch dohod v trestním řízení na pomyslnou misku vah a pokusit se čtenářovi odpovědět na dvě základní otázky, a to zda má dohoda o vině a trestu v českém a švýcarském právním řádu místo a zda tento institut přinese do trestních řádů obou zemí vyšší míru spravedlnosti.